



Banegraven ved Vesterport

Hvor jernbanesporene krydser det gamle voldterræn, finder man den næsten 400 meter lange Banegraven ved Vesterport. Ud af de røgsværtede mure er der ved beplantningen med rådhusvin opstået en art stiliseret skovlandskab. Rådhusvinen dækker et areal som en halv fodboldbane og er hermed et godt eksempel på, hvor store flader rådhusvinen kan dække.

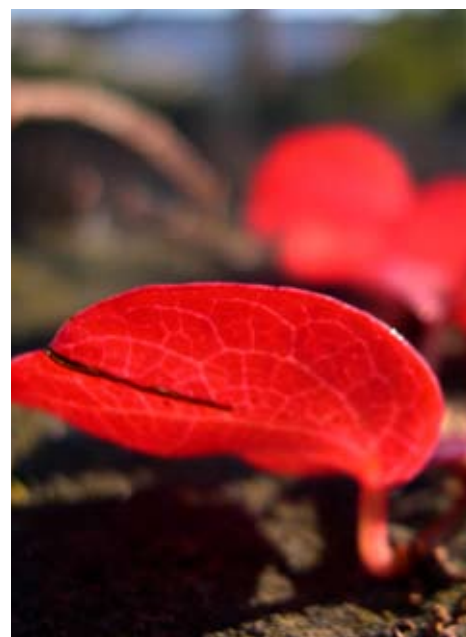
Endda er Banegraven et af de steder, hvor man virkelig oplever de små detaljer i rådhusvinen. Når man går på fortovene langs Banegraven, oplever man farveintensiteten, når lyset går gennem bladene. Man ser også de små sugeskiver, som slet ikke er sugeskiver, men små fangarme, som med et sekret formår at hæfte planten fast til selv lodrette, vindomsuste flader. På det midterste billede for neden ser man, hvordan disse fangtråde efter at have fået fat skruer sig sammen for at trække stænglen tæt ind til muren. Og man ser de bittesmå druer, som minder om, at rådhusvinen er en nær slægtning til de mange forædlede vintyper.

Ud over togtrafikken, som stadigvæk delvist er diesel-baseret, er Banegraven omgivet af nogle af byens mest trafikerede bilveje, og rådhusvins bladmasse er på et sted som dette med til at binde en stor mængde udstødning og skadeligt støv. Vester Farimagsgade har et støjniveau over 65 db og H.C. Andersens Boulevard har et støjniveau over 70 db. Det tætte bladdække er samtidig med til at blødgøre akustikken på et sted, hvor støjen fra trafikken ellers let ville kunne blive skinger.

Særlig i efteråret er Banegravens rådhusvin et festligt farveelement i bybilledet, og i hvert fald på den tid af året kan det sagtens hamle op med Poul Gernes' farvesættelse af Palads Teatret.

*Mellem Jarmers Plads og Vesterport Station
Ved Vesterport
1612 København V*

Adgang på perronerne i togenes driftstid.





På billedet herunder ser man de sugeskiver, eller rettere fangtråde, som sætter rådhusvinen i stand til at fæstne sig på lodrette flader.

